

Szakmai beszámoló

EFOP-1.5.3-16 Humán szolgáltatások fejlesztése a hátrányos helyzetű Téti járásban

<i>Projektazonosító:</i>	<i>EFOP-1.5.3-16-2017-00068</i>
<i>Beszámoló tárgya:</i>	<i>Megvalósult rendezvény</i>
<i>Program:</i>	<i>Hátrányos helyzetű csoportok elsődleges munkaerőpiacra jutatása</i>
<i>Időpont:</i>	<i>2019. február 18. 11-13 óra</i>
<i>Helyszín:</i>	<i>Tét, Fő u. 94.</i>

Az EFOP-1,5,3-16 Humán szolgáltatások fejlesztése térségi szemléletben pályázaton nyertes projektünk keretében 2019. február 18-án 11-13 óra között a „*Hátrányos helyzetű csoportok elsődleges munkaerőpiacra jutatása*” program keretében segítséget szerettünk volna nyújtani 10 olyan a településen élő személynek, akik olyan alapvető hiányosságokkal rendelkeznek, amelyek hátrányos helyzetükön túl jelentősen megnehezítik a munkavállalásukat. A hatékonyság érdekében egynapos, összesen három különböző téma köré rendezett, három kétórás foglalkozást terveztünk. Az eredeti elképzeléseket némiképp felülírta, hogy a tervezett előadó családi okokból az előző este lemondani kényszerült a rendezvényt. Mivel a –főként a metoráltjaink közül - kiválasztott résztvevők már nagyon várták a rendezvényt, úgy döntöttünk, hogy azt ennek ellenére nem mondjuk le és azok megtartását a projekt szakmai vezetőjeként magamra vállaltam.

Az első kétórás blokkot bemutatkozással kezdtük, amelyet elsősorban munkaerőpiaci tapasztalataikra alapozva kellett megtenniük. Ennek fő célja az volt, hogy a résztvevők a témára hangolódva megnyíljanak, megfigyeljem alapvető személyiségjegyeiket és felmérhessem alapvető kompetenciáikat.

A csoport összetétele a kompetenciák tekintetében nem homogén, ugyanakkor a nagy számban voltak jelen megváltozott munkaképességű személyek. Ennek ellenére mindegyikük törekszik a munkavállalásra.

Feltűnő volt, hogy mindegyikük tapasztalt már hátrányos megkülönböztetést mind az álláskeresés, mind a mindennapjaik során. Erre gyakran agresszíven, sértődötten reagálnak. Különböző érzékenyítő filmbejátszás és helyzetgyakorlatok révén mindannyian megértették, hogy elengedhetetlenül fontos méltóságuk megőrzése és nem a kifogásolt viselkedésminták másolása. Megerősítettem bennük azt a tudatot, hogy ők semmivel sem kevesebbek és semmivel nem többek jövőbeli munkaadójuknál, amit meglepődve fogadtak, majd megnyugodva nyugtáztak.

Hatalmas érzelmek szakadtak fel bennük és a számomra is életre szóló élményt kaptam hálájuk kifejezése révén, amit azért éreztek, mert bár szerencsés életkörülményeim révén külső szemlélőként csak némi elképzelésem lehet mindennapi gondjaikról, mégis egyenlő emberekként tekintettem rájuk. Ennek révén megnyíltak, nyitottak lettek egymás gondolataira és önbizalmuk percről percre nőtt.

Tét, 2019. február 24.